

[I. A. Hansen.]

kommanderende Generals Stilling til Ordningen fra i Sommer siger den højtærede Forsvarsminister — det staar Sp. 27 —:

„..... den Ordning, vi gennemførte i Foraaret, er i Virkeligheden en Afrustning, fordi det erklæres af den kommanderende General, der udarbejdede Venstres Forslag: Jeg tager Ansvaret for den tekniske Omarbejdning, men Hæren vil ikke være i Stand til med den Ordning, her er gennemført, at løse Forsvarsopgaver, der kan komme til at foreligge, med ringeste Udsigt til Held.“

Saaledes citerer den højtærede Forsvarsminister den kommanderende Generals Erklæring. Jeg har sjælden set et dristigere Misbrug af en offentlig tilgængelig Udtalelse, og jeg har aldrig set et mere illoyalt Referat. Thi hvad er det, den kommanderende General siger om Hærordningen fra i Sommer? Det staar i Bemærkningerne til Forslag til Lov om Hærens Ordning (Rigsdagstidenden 1931—32, Tillæg A. Sp. 6847). I sin Erklæring der siger den kommanderende General:

„Alt i alt skaber Nyordningen en i sin tekniske Opbygning bedre Hær end den nuværende.“ —

altsaa Hæren fra 1922 —

„Dens Hovedmangel er, at den er for lille. Rigtigt sammendraget vil den paa Grund af dens højere Kvalitet bedre end den nuværende være i Stand til at løse Hovedopgaven: Forsvaret paa Sjælland. Derimod vil dens Muligheder for under alle forekommende Tilfælde at kunne forsvare Jylland-Fyn være formindsket. Den formindskede jydsk Styrke skønnes dog at kunne løse den begrænsede Forsvarsopgave at yde den sønderjydske Befolkning Beskyttelse mod Angreb af bevæbnede irregulære Styrker, der forsøger at overskride Grænsen.“

Og umiddelbart derefter fortsætter den kommanderende General:

„Opstilles Kravet om et effektivt Forsvar baade Øst og Vest for Store Bælt, opfylder hverken den nuværende eller den her foreliggende Hærordning Betingelserne herfor fuldt ud. Den nuværende Hær med dens mange Reserveformationer kræver en længere Tidsfrist, efter at den er bragt paa Krigsfod, for at fæstne Sammenholdet og faa Mekanismen til at virke uden Friktion. Hæren efter Forslaget af 1932 byder bedre Betingelser for hurtigere at være krigsbrugbar, men den har den Brøst kvantitativt ikke samtidig at kunne løse Forsvarsopgaverne baade Øst og Vest for

Store Bælt. Hovedmangelen er, at Hæren er for lille. Jeg kan af denne Grund ikke give den foreslaaede Ordning min Tilslutning, men maa betegne Ordningen som det sandsynligst bedste Resultat, der kan naas med de til Raadighed stillede Midler, hvorved Hæren vil blive i Stand til at løse mere begrænsede Forsvarsopgaver.“

Jeg skal indskrænke mig til at bede ærede Medlemmer om at sammenholde denne Udtalelse med den højtærede Forsvarsministers Citat, som jeg nævnte for et Øjeblik siden. Kommentarer behøves overhovedet ikke.

Men efter at have citeret den kommanderende General paa den Maade, jeg før nævnte, siger den højtærede Forsvarsminister i sin Forelæggelsestale:

„Og for Flaadens Vedkommende erklærer man, at hvis denne Flaade skulde komme overfor en Modstander af tilsvarende Størrelse, vil den lide et forsmædeligt Nederlag, fordi dens Skibe sejler langsommere og dens Skyts rækker kortere end de andre.“

Hvem er denne „man“? Det kan i hvert Fald ikke være den højtærede Ministers Raadgiver, den nuværende Viceadmiral. Og jeg vil gerne spørge: Hvad vil den højtærede Minister opnaa ved at fremsætte en Udtalelse som denne om Forsvarsordningen fra i Sommer? Rammer han nogen, bliver det i hvert Fald ogsaa sig selv, han rammer, thi den Flaade, som er vedtaget i Sommer, svarer jo i det store og hele til den Statsmarine, som Ministeren her stiller Forslag om.

Hvis jeg maatte slutte med at give den højtærede Forsvarsminister et godt Raad, saa skulde det være dette: Hold nu op med Misbrugene, med Vildledningen, med Rumlerierne om denne Sag. De har ikke længere noget Publikum for sig, de gør sig ikke længere i Befolkningen. Landet har i Sommer faaet en Forsvarsordning, som stiller det paa Række med andre smaa Nationer under demokratiske Regeringer. Denne Forsvarsordning, der — jeg gentager det — blev vedtaget med Socialdemokraternes Stemmer og paa den nuværende Forsvarsministers Anbefaling, vil — det er min sikre Overbevisning — blive staaende, indtil Forholdene i Verden har afklaret sig og Rustningsproblemet har fundet sin internationale Løsning. Og det er min lige saa sikre Overbevisning, at et stort Flertal i vort Folk nu ønsker Ro om dette Spørgsmaal i Stedet for de evindelige ørkesløse Kævlerier, som man rejser ved Gang efter